

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת חוקת

חלק ד - פרשת וישב

מטוק מדבש	וילגא	יום
עד	קפו ע"א	ראשון
פ	קפו ע"ב	שני
פד	קפו ע"א	שלישי
פט	קפו ע"ב	רביעי
צה	קפח ע"א	חמישי
ק	קפח ע"ב	שישי
קז	קפט ע"א	שבת

פרשת קורח תשפ"א

עלון מס' 136

יו"ל בעזהש"ו ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

העוסק בתורה יש לו חירות מכל מיני עבדות ושעבודים

רבי יצחק אומר, כל מאן דישתדל באורייתא, חירו אית ליה מפלא, חירו ממיתה פמה דאמרן, בגין דחירו עליה שריא ואחיד ביה.

אילו ישראל מתעטרין באורייתא ישתזבו מפלא, ולא ישתכחו בגלותא, ודא הוא דכתיב, (ס"א אילו ישראל מנטרין אורייתא, ישתזבו מפלא, ולא ישתכחו בגלותא, כתיב) (שמות לב טו) חרות על הלחות, אל תקרי חרות אלא חירות, וחירות דא (אוקמוה) באורייתא אשתכח.

אורייתא איהי חילא דימינא, פמה דאת אמר (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, ושמאלא אתפליל בימינא, מאן דעביד ימינא שמאלא, ושמאלא ימינא, הא איהו פאילו חריב עלמא.

מתוך מדבש

על הלחות ואמרו חז"ל (נמס' עירובין דף נד ע"א), אל תקרי חרות הח' בנקוד קמ"ץ, אלא חירות הח' בנקוד צירי, וחירות דא באורייתא אשתכח וזו החירות נמצאת בתורה, ר"ל שהבינה מתלבשת בז"א [בתפארת] הנקרא תורה שבכתב.

אורייתא איהי חילא דימינא התורה היא כח החסד שבימין, פמה דאת אמר כמו שנאמר מימינו אש דת למו התורה ניתנה מימינו של הקב"ה שהוא החסד, ושמאלא אתפליל בימינא והגבורה שבשמאל נכללת בחסד שבימין, על ידי התורה שבתפארת, מאן דעביד ימינא שמאלא ושמאלא ימינא ומי שעושה הימין שמאל (נסוד רשעים מהפכים את מדת הרחמים לדין), ואת השמאל ימין (שאומר שהמלכות שהיא צמי שמאלא, היא לנדה מנהגת ומשפעת לעולם, כדנני אנשי דור הפלגה), ורוצה להפך את סדר הנהגת הספירות, הא איהו פאילו חריב עלמא הרי הוא כאילו מחריב את העולם, כי הוא מקצץ בנטיעות. (דף קעו ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' רמט)

העוסק בתורה יש לו חירות מכל מיני עבדות ושעבודים

רבי יצחק אומר, כל מאן דישתדל באורייתא כל מי שיעסוק בתורה, חירו אית ליה מפלא יש לו חירות מכל מיני עבדות ושעבודים, חירו ממיתה ויש לו חירות מן המיתה, דהיינו מאחזית הקליפות שהם דרגא דמותא שאחזיתם במלכות, פמה דאמרן כמו שאמרנו במקום אחר, בגין דחירו עליה שריא לפי שמדת החירות שורה עליו, ר"ל שינצל מכל רע על ידי הרחמים והחירות הנשפע מן הבינה שהיא עולם החירות, ואחיד ביה והוא אחוז בו מצד התפארת שמקבל החירות מהבינה.

ואומר אילו ישראל מנטרין אורייתא אם ישראל היו שומרים ומקיימים את התורה שלומדים, ישתזבו מפלא היו ניצולים מכל מיני בעלי דינים, ולא ישתכחו בגלותא ולא היו נמצאים עוד בגלות, שהיא מצד השכינה הגולה עמהם, ודא הוא דכתיב וזהו שכתוב חרות

בכל יום שוקלים למעלה את מעשי בני אדם כשבכך מכריעים את העולם

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן קַח אֶת הַמִּחָתָה וְגו', רַבִּי חַיִּיא פָּתַח (משלי 10 יד) חֶמֶת מֶלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה, כִּמָּה אֵיִת לְהוּ לְבַנֵּי נֶשֶׁא לְאַסְתִּמְרָא מְחֻבְיָהוּ, וְלִנְטְרָא עוֹבְדֵייהוּ, דְּהָא בְּכִמָּה זְמַנִּין עֲלָמָא אַתְדֵן, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבְדֵין בְּמַתְקְלָא סְלָקִין, וּמִשְׁגִּיחִין עֲלֵייהוּ לְעִילָא, וְאַכְתִּיבוּ קַמֵּיהּ.

וְכַד עוֹבְדֵייהוּ דְּבַנֵּי נֶשֶׁא לֹא מִתְפַּשְׁרֵן קַמֵּי מְלָכָא, סְלִיק רוּגְזָא, וְדִינָא אַתְעַר, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, חֶמֶת מֶלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַזְדַּהְרָא מְחֻבְיָוִי.

וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה, בְּשַׁעְתָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן דְּדִינִין קְיִימִין עַל עֲלָמָא, וְרוּגְזָא תְּלִי, אִי אֲשַׁתְּכַח בְּדָרָא זַפָּאָה דְּרָשִׁים לְעִילָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח בֵּיהּ, וְאַשְׁתַּכַּף רוּגְזָא.

לְמֶלְכָא דְּאַתְרָגְזוּ עַל עַבְדֵּי, וְהוּא תָּבַע עַל סְנַטִּירָא לְמַעַבְדֵּי דִינָא, אֲדַהְכֵי עָאֵל רְחִימָא דְּמֶלְכָא וְקָם קַמֵּיהּ, פִּינֹן דְּחָמָא לִיָּה מְלָכָא אַתְנַהִירוּ אַנְפּוּי, שְׂאֲרֵי הוּא רְחִימָא דְּמֶלְכָא

מתוך מדבש

לקבל רשות להפרע מהמחויב עונש, והוא הס"מ הממונה על העונשים, וְדִינָא אַתְעַר ואז הדין מתעורר עליו להענישו כפי שמגיע לו, הָדָא הוּא דְּכְתִיב זה שכתוב חֶמֶת מֶלֶךְ היינו התעוררות דיני הגבורה, מְלֹאכֵי מוֹת הם כחות החיצונים המעוררים את הגבורה ויונקים ממנה ועומדים לקיים גזרת המלך, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַזְדַּהְרָא מְחֻבְיָוִי ועל כן בכל יום ויום צריך האדם להזהר מעונותיו.

ומש"כ וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה, היינו בְּשַׁעְתָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן דְּדִינִין קְיִימִין עַל עֲלָמָא בשעה שבעלי הדינים כבר עומדים על העולם, וְרוּגְזָא תְּלִי ורוגזו הדין תלוי ועומד לפעול דין, אז אִי אֲשַׁתְּכַח בְּדָרָא זַפָּאָה דְּרָשִׁים לְעִילָא אם נמצא בדור צדיק המסוים למעלה, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח בֵּיהּ הקב"ה משגיח בו ובזכויותיו, וְאַשְׁתַּכַּף רוּגְזָא ונשקט ונמתק הרוגז והדין.

לְמֶלְכָא דְּאַתְרָגְזוּ עַל עַבְדֵּי מִשַׁל לְמֶלֶךְ שְׂכַסַּע עַל עַבְדֵּי, וְהוּא תָּבַע עַל סְנַטִּירָא לְמַעַבְדֵּי דִינָא והיה תובע מן השוטר לעשות בהם דין, אֲדַהְכֵי עָאֵל רְחִימָא דְּמֶלְכָא וְקָם קַמֵּיהּ בֵּין כַּךְ נִכְנַס אַהוּבֵוּ שַׁל הַמֶּלֶךְ וְעַמְד לַפְנֵי, פִּינֹן דְּחָמָא לִיָּה מְלָכָא אַתְנַהִירוּ אַנְפּוּי כִּיּוֹן שְׂרָאָה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ אַיְרוּ פְּנֵי, שְׂאֲרֵי הוּא רְחִימָא דְּמֶלְכָא לְאַשְׁתַּעֵי בְּהַדְרִיָּה הַתְּחִיל אוֹתוֹ הַאֲהוּבֵוּ שַׁל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר עִמוֹ, וּמֶלְכָא חֲדֵי וְהַמֶּלֶךְ נַעֲשֶׂה שְׂמַת,

בכל יום שוקלים למעלה את מעשי בני אדם כשבכך מכריעים את העולם

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהָרֹן קַח אֶת הַמִּחָתָה וְגו' וּשְׁיִים קִטְרַת וְהוֹלֵךְ מֵהָרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, הִנֵּה כְּדִי לְפָרֵשׁ עֲנִין זֶה, רַבִּי חַיִּיא פָּתַח לְפָרֵשׁ מִשׁ"כ חֶמֶת מֶלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת וְאִישׁ חָכֵם יִכְפָּרְנָה, וְהַקְדִּים וְאָמַר כִּמָּה אֵיִת לְהוּ לְבַנֵּי נֶשֶׁא לְאַסְתִּמְרָא מְחֻבְיָהוּ כִּמָּה יֵשׁ לָהֶם לְבַנֵּי אָדָם לְהַשְׁמֵר מִעוֹנוֹתֵיהֶם, שִׁישׁוּבוּ בְּהַקְדָּם בְּתִשׁוּבָה וְלֹא יִשְׁאָרוּ בְּטוֹמֵאֵתָם, וְלִנְטְרָא עוֹבְדֵייהוּ וְלִשְׁמֹר אֶת מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁלֹּא יִחְטְאוּ עוֹד, וְאִזּוּ יִהְיוּ נִשְׁמָרִים מִכָּל מִקְרָה וּפְגַע רַע, דְּהָא בְּכִמָּה זְמַנִּין עֲלָמָא אַתְדֵן כִּי כִּמָּה פַּעֲמִים הָעוֹלָם נִדוּן, וְדִנִּין אֶת הָעוֹלָם אַחַר הָרוּב, וְאִם נִמְצָא רוּבוֹ חַיִּיב, רוֹאִים מִי גֵרָם לְהַכְרִיעַ בְּמַעֲשֵׂיו אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף חוּבָה, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עוֹבְדֵין בְּמַתְקְלָא סְלָקִין וּבְכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹקְלִים הַמַּעֲשִׂים שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּעַצְמוֹ, וּמִשְׁגִּיחִין עֲלֵייהוּ לְעִילָא וּמִשְׁגִּיחִים עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה, לְדַעַת עַד כִּמָּה כִּיּוֹן לְהַכְעִיס בְּחִטָּא זֶה, וְכֵן בְּקִיּוּם הַמִּצְוֹת שׁוֹקְלִים כִּמָּה כִּיּוֹן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאִם לֹא נִתְעַרַב בַּהּ מִחֻשְׁבָּה לְשֵׁם כְּבוֹד וְכֻדוּמָה, וְאַחַר כֵּן וְאַכְתִּיבוּ קַמֵּיהּ נִכְתָּבִים לְפָנָיו כְּפִי שַׁעֲלָה בְּהַמִּשְׁקָל, וְכְפִי שְׁנִידוֹן עֲלֵיהֶם.

וְכַד עוֹבְדֵייהוּ דְּבַנֵּי נֶשֶׁא לֹא מִתְפַּשְׁרֵן קַמֵּי מְלָכָא וְכַאֲשֶׁר הַמַּעֲשִׂים שֶׁל בְּנֵי אָדָם אֵינֶם יִשְׁרִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בִּ"ה, סְלִיק רוּגְזָא עוֹלָה הַרוּגְזוּ שֶׁהוּא הַמְקַטְרָג

לְאַשְׁתְּעֵי בַּהֲדִיָּה, וּמִלֶּכֶּא חָדִי, לְבַתֵּר כַּד אֲתָא סַנְטִירָא, חֲזָא אֲנַפּוּי דְּמִלְכָּא חֲדָאן, אֲסַתְּלַק וְאַזִּיל לִיה וְלֹא עָבִיד דִּינָא, וּכְדִין הָהוּא רַחֲמִיָּא בְּעֵי לְמִלְכָּא עַל עֲבָדוּי, וּמְכַפֵּר לְהוּ, וּבְגִין כְּן וְאִישׁ חָכֵם יִכְפַּרְנָהּ.

אֹפֶּי הֶכָּא, כַּד חָמָא מִשֶּׁה דְּרוּגְזָא הָהּ (דָּף קצו ע"ב) תְּלִי, מִיָּד וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל אֶהְרֵן, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְּמִטְרוּנִיתָא, וּקְטַרְתְּ לָא סְלִקָּא אֶלָּא בִידוּי, דְּאִיהוּ אֲסַגִּי שְׁלֵמָא בְּעֵלְמָא, וּקְשִׁיר קְשָׂרָא דְּמַהִימְנוּתָא.

רק ע"י עסק התורה יזכה האדם לעסוק בתורה בעולם הנשמות

פְּקוּדָא דָּא, לְפָדוּת פְּטֹר חֲמוּר, לְפָדוּת לְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְאִי קוּדָם דְּאֲזִיל לְהָהוּא עֵלְמָא לָא יִפְדָּה נַפְשִׁיה וְרוּחִיה וְנַשְׁמָתִיה בְּאֹרֵייתָא, עֵתִיד לְאַחֲזָרָא לְהָאִי עֵלְמָא פְּדָבְקְדִמִיתָא, (אויב לג כח) יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיו, וְלִקְבַּל נַפְשָׁא וְרוּחָא וְנַשְׁמָתָא, כְּתִיב (שם פסוק כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר.

וְיִשְׂרָאֵל בְּגִין דְּפָדִיּוֹן דְּלֵהוֹן הָהּ בְּלֹא תוֹרָה, דְּאִיהוּ כְּסָף, כְּסוּפָא דְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, אֶהְדְּרוּ תְּלַת

מתוק מדבש

שלא עסק בתורה, תקונו לפדות לעלמא דאיתי לפדות עצמו בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו כדי שיזכה לעולם הבא, ואי קודם דאזיל לשהוא עלמא ואם קודם שהלך לעולם העליון, לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמתיה באורייתא לא פדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על פי שעסק בעבודה ובמצות, אז עתיד לאחזרא להאי עלמא פדבבקדמיתא הוא עתיד לחזור בגלגול לעולם הזה כבתחילה, וזהו תקונו שיחזור לבוא לעולם נפשו רוחו ונשמתו ביחד, כדי לעסוק בתורה, ועל זה נאמר ישוב לימי עלומיו פי שיחזור לימי נערותו כמקודם. ואמר כי ולקבל נפשא ורוחא ונשמתא כנגד נפש רוח ונשמה כתיב, הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר דהיינו שצריך להתגלגל ג' פעמים כדי לתקן את הנפש רוח ונשמה שלו בתורה. וכתב הרמ"ק, כי בעולם הנשמות לא יועיל לאדם שום זכות, כי אם התורה שלמד בעולם הזה, כי כל עסקם שם הוא בתורה, אם כן העיקר הוא שיעסוק האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה יזכה לעסוק בתורה בעולם הנשמות.

ואמר עוד וישראל בגין דפדיון דלהון הנה בלא תורה וישראל לפי שפדיון שלהם ממצרים היה בלי זכות התורה, כי עדיין לא ניתנה התורה, דאיהו כסף שהיא במקום כסף חמשת שקלים שהוא פדיון בכור ישראל, ונקראת התורה כסף כי כסופא דעלמא דאיתי היא החמדה והתענוג לעולם הבא, ולכן אהדרו תלת זמנין

לבתר כד אתא סנטירא חזא אנפוי דמלכא חדאן אחר כך כשבא השוטר וראה את פני המלך שמחות, אסתלק ואזיל ליה ולא עביד דינא נסתלק והלך לו, ולא עשה דין בעבדי המלך, וכדין ההוא רחמיא בעי למלכא על עבדו, ומכפר להו ואז אותו האהוב היה מבקש מן המלך לסלוח לעבדו, ומכפר להם, ובגין כן ולכן כתוב ואיש חכם יכפרנה. (רמ"ק ומפרטיס)

אופי הכא כד חמא משה דרוגזא הנה (דף קצו ע"ב) תלי גם כאן כשראה משה שרוגזו הדין היה תלוי ויצא הקצף מלפני ה', מייד ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה וגו' ושים קטרת וגו' וכפר עליהם, הטעם שאמר דוקא לאהרן בגין דאיהו שושבינא דמטרוניתא לפי שהוא השושבין של המלכה, להביאה אל המלך לסוד היחוד, וקטרת לא סלקא אלא בידו והקטרת אינה עולה לפעול אלא בידו, דאיהו אסגי שלמא בעלמא כי הוא מרבה שלום בעולם, וקשיר קשרא דמהימנותא וקושר קשר של אמונה, דהיינו שמייחד את המלכות [השכינה] הנקראת אמונה לבחינת [תפארת] על ידי הקטרת.

(דף קצו ע"א ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' רסב-רסד)

רק ע"י עסק התורה יזכה האדם לעסוק בתורה בעולם הנשמות

פְּקוּדָא דָּא לְפָדוּת פְּטֹר חֲמוּר מְצוּה זֹו הִיא לְפָדוּת פְּטֹר חֲמוּר, וּבֹא לְרַמּוּ כִּי מִי שֶׁהִיָּה עַד עַתָּה כַּחמוּר

זמנין אחרנין בגלותא, ובפורקנא בתרייתא דפורקנא דלהון? הא באורייתא, לא יהדרון לעולם בגלותא.

כל הכועס משרה על עצמו את הס"מ

בתר דכעיס בר נש, ומחרים ההוא בעירא לגביה, הא שריא אל אחר, נחש, דאתמר ביה (בראשית ג' יד) ארור אתה מפל הבהמה, ואיהו לשמאלא דבר נש.

בגין דא מני קדשא בריה הוא למיהב לכהנא, דאיהו רחמי ברכה, לאתפפיא רגז דאתער בההוא בר נש, מרה, חרפא דמלאך המות, ואתער ימינא לגביה ברחמי, ואתפפיא רוגזא דשמאלא, והאי איהו ברגז רחם תזפור.

מתוק מדבש

בגין דא בשביל זה כדי לתקן את חטאו, ולהחזיר את הבהמה אל צד הקדושה, מני קדשא בריה הוא למיהב לכהנא פקד הקב"ה לתת את הבהמה שהחרים לכהן, דאיהו רחמי ברכה שהוא מצד הרחמים והברכה (ומספן ממר"ס לרמ"ס), ועל ידי זה לאתפפיא רגז דאתער בההוא בר נש מרה להכניע את הכעס שנתעורר באדם מצד המרה, חרפא דמלאך המות שהיא חרבו של מלאך המות, דהיינו הס"מ. ואם נתן את הבהמה לכהן וחזר בתשובה, אז ואתער ימינא לגביה ברחמי מתעורר אליו צד החסד שבימין והרחמים, ואתפפיא רוגזא דשמאלא ונכנע הרוגז של צד השמאל, והאי איהו וזהו שנאמר ברגז אם אדם היה ברוגז וכעס, רחם תזפור אם מתחרט ועושה תשובה תתהפך מלת חר"ם למלת רח"ם, ותשרה עליו מדת הרחמים והחסד. (רמ"ק ומפרשים)

(דף קעט ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' רפד-רפה)

בגלותא (מלת אחרנין ל"ג נד"ר) חזרו ג' פעמים בגלות, כנגד ג' גלגולים הנ"ל, ובפורקנא בתרייתא ובגאולה האחרונה שתהיה במהרה בימינו, דפורקנא דלהון? הא באורייתא שהגאולה שלהם תהיה בזכות התורה, לא יהדרון לעולם בגלותא לא יחזרו עוד לעולם בגלות.

(דף קעט ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' רפ)

כל הכועס משרה על עצמו את הס"מ

בתר דכעיס בר נש אחר שכועס האדם, ומחרים ההוא בעירא לגביה ובכעסו מחרים את הבהמה אל הסטרא אחרא, כי המחרים מתוך כעס נחשב לו כאילו מחרים לסטרא אחרא, אז הא שריא אל אחר נחש הרי שורה עליו אל אחר שהוא ס"מ, שהוא הנחש דאתמר ביה שנאמר בו ארור אתה מפל הבהמה, ואיהו לשמאלא דבר נש והוא עומד אז לשמאלו של אדם.

שבח דא שירתא

אם בר ישראל לומד סתרי תורה, אז יודע בבירור "שתורת ה' תמימה", כלומר שלא נפתחה עוד, כי תורת אמת היא אין סוף, ותורה זו באמת "משיבת נפש" בתשובה שלימה.

(הדמשק אליעזר [קאמארנא] בהקדמתו "דרך הקודש" אות מא),

פרשת קורח תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

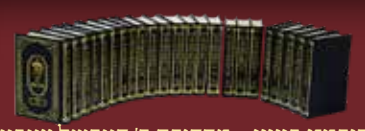
ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

